

Ljubica Eraković iz Nikšića strepi da će sa djecom završiti na ulici

Nema ni za hranu, a kamoli za kiriju

- Razvela se prije dvanaest godina, jer je trpjela nasilje i torturisanje muža, i od tada je sa djecom živjela u tuđim stanovima i plaćala kiriju sve do prije tri mjeseca, kada se nasilno uselila u dvije sobe bez kupatila...

Samohrana majka Ljubica Eraković sa sinom Branimirom (15) i kćerkom Milkom (13), nedavno se nasilno uselila u prostorije Centra za socijalni rad. Kaže, više nije mogla istrpjeti da od 110 eura materijalnog obezbjeđenja porodice i dječjih dodataka finansira troškove privatnog smještaja i obezbijedi porodici egzistenciju. U Centru su se naljutili na Erakovićevu zbog ovog postupka, jer su - kako su joj kazali - namjeravali prostor da iskoristiti u druge namjene, pa samohrana majka sada strahuje da će je izbaciti na ulicu.

{fblike}{fshare}

- Dobro sam upamtila sva mjesta stanovanja i mukotrpni život kroz koji sam prošla. Kada bih se preselila u drugi stan, a često i treći, dugovala sam za kiriju prvim gazdama, jer nijesam imala novca da podmirim troškove. Dvanaest godina mi je prošlo u potucanju po tuđim kućama od Rubeža, Humaca, Dragove Luke preko Rastoka i evo sada ovdje, nedaleko od grada. Za razliku od svih prethodnih ovaj stan ne plaćam. Slučajno sam saznala da ga niko ne koristi, otkako je preminula jedna starica, i odlučila sam da se uselim. Ni u jednom stanu uslovi za život nijesu bili bogzna šta, a plaćala sam smještaj 60 ili 70 eura. Ni u jednom stanu nijesmo imali kupatilo, već smo koristili poljske nužnike, a na nekim mjestima čak i zajedničke, kao što je to bio slučaj u

Rastocima, dok smo stanovali u barakama. Kupali smo se kao i sada u lavorima, jer ni u ovom stanu nemamo kupatilo već su dvije sobice, dok nam je poljski nužnik malo dalje od kuće. Ipak mnogo je lakše bilo, dok su djeca bila manja, kaže Ljubica.

Ona naglašava da je uvijek nastojala da ispoštuje stare gazde i podmiri komunalije, pa što im ostane za hljeb, ali bi je često srce zaboljelo kada pomisli da mora dijete poslati u školu praznog stomaka.

- I ono novca što bih ostavila za kiriju često sam potrošila za kupovinu hrane. Dužna sam još kiriju gazdama kod kojih smo stanovali do prije tri mjeseca, ali se nadam da ću i to podmiriti, kao što sam se izborila i do sada. Zaduživala sam i još uvijek zadužujem hranu u prodavnici „Jelovica” u Rastocima i mnogo sam zahvalna Perovićima... Nikad mi nijesu rekli da ne mogu uzeti hranu za djecu. Iako su na drugom kraju grada jedino tamo uvijek su mi otvorena vrata da kupjem na veresiju. Platim kad god mogu, na rate, nekad samo 10 eura, ali mi nikada nijesu zabranili da trgujem - kaže Ljubica.

Razvela se prije dvanaest godina, jer je trpjela nasilje i torturisanje muža. Kaže, kroz velike je muke prošla, pa je dobro da je zdrav razum sačuvala, jer zdravlje joj je narušeno.

- Kada smo se useljavali u ove dvije sobice, raspao nam se dotrajali dvosjed na kome smo svo troje spavali, a preko dana je služio za sjedenje. Od silnog pretovaranja, nije se dao ni rasklopiti. U pomoć je priskočila moja sestra od strica koja nam je poklonila lijep ležaj. Od nje sam dobila i ormare, sto i kuhinjske oramariće. Duboko sam joj na tome zahvalna. Takođe, pomogli su nam i kolege mog brata koji su u jednoj od dvije prostorije postavili laminat - kaže Ljubica.

Ljubica je nekada radila u „Šik Javorku”, a kada su plate počele da kasne nije imala od čega da plaća kiriju i prehrani porodicu.

- Ostala sam bez posla u toj firmi. Nijesam najbolja ni zdrastveno. Ni sada situacija nije ništa bolja. Pokušavam da se snađem pa ponekad me angažuju da čuvam neku staricu, da očistim nekome kuću, samo da bih djecu prehranila. Boga molim samo da me ne izbace iz ovog stana. Nadam se da nećemo završiti na ulici, jer ne bih opet mogla preživjeti sve ispočetka, ne mogu se više potucati po tuđim kućama, priča Ljubica.

Donacija od Banke hrane i Yes eventa

Saznavši za težak materijalni položaj porodice Ljubice Eraković, paket sa osnovnim životnim namirnicama kao i sredstvima za higijenu uputila je kompanija Banka hrane u saradnji sa budvanskom agencijom „Yas event”. Erakoviću su zahvalni, a kako kaže Ljubica, u kući nijesu imali ništa od namirnica, jedino malo hljeba i dvije supe u kesici.